

สวัสดีปีใหม่

พระราชสุทธินิพนธ์มงคล

P11006

ญาติโยมทั้งหลาย วันนี้ถือว่าเป็นวันชีวิตมิ่งขวัญมงคลต่อท่านผู้มีกุศล ที่เรามากันในวันนี้คือจะมาบำเพ็ญกุศลชีวิต ระลึกเหตุการณ์ชีวิตที่ผ่านมาในปีซึ่งจะสิ้นสุดลงในอีกไม่กี่ชั่วโมงนี้ จะเปลี่ยนวาระเข้าไปสู่ภาวะของ พ.ศ. ใหม่ คือวันที่ ๑ มกราคม พ.ศ. ๒๕๕๐ วันเวลาก็ล่วงเลยไปเร็วมาก ไม่จำเป็นต้องกล่าวว่าเฉพาะเวลาเร็ว ชีวิตก็เร็ว รู้สึกว่ามันเร็วเหลือเกินเร็วเช่นนี้แล้วจิตใจเราก็สับสน มีเรื่องนั้นเรื่องนี้เข้ามาแทรกแซงอยู่ในจิตใจ เดี่ยวก็ดีเดี๋ยวก็ชั่ว ท่านทั้งหลายเราพิจารณาตัวเองกันในวันนี้ คิดบัญชีชีวิตว่าตั้งแต่ต้นปีเรื่อยมาเราขาดทุนชีวิตอะไรบ้าง เราทำธุรกิจการค้าขาดทุนตรงไหน หาเหตุในการขาดทุนให้จงได้ ไม่ใช่ว่าสวัสดีปีใหม่ก็ขอให้ข้าพเจ้ารวย ให้สวย ให้ดีให้มีปัญญา มาที่วัดนี้ก็เจริญพรให้ข้อคิด สรุปหนึ่งปีมามีหลายเรื่องทำให้อาตมาได้ตำราที่วัดไม่ต้องไปเข้าโรงเรียนไหนเลย ครูมาสอนทุกวัน อาตมาก็เป็นนักเรียนแต่ให้ค่าเทอมครูด้วยการเลี้ยงข้าว วันนี้ครูมาเยาะ เดี่ยวเลี้ยงหยอยทอด

ท่านสาธุชน พุทธศาสนิกชนและอุบาสกอุบาสิกาทั้งหลาย ที่เราถือโอกาสมาบำเพ็ญพรตมาเป็นโยคี ผู้ปฏิบัติธรรมนี้เรียกว่าโยคี โยคีแปลว่าอะไร อย่าแปลว่า ฤาษี แต่แปลว่าผู้บำเพ็ญเพียรให้แก่ชีวิต ซีไพร แปลว่า ผู้ที่รักษาศีลอยู่ในอรัญวาสีราวป่า แปลให้มันเข้าบทความ หรือแม่ซีเป็นโยคีผู้บำเพ็ญเพียร ฤาษีไพร ฤาษีตนนี้สร้างความดีในอรัญวาสีราวป่า ท่านทั้งหลายหมู่ชาวนั้นก็ไม่ได้หมายความว่า มาบวชซีพราหมณ์แต่ประการใด แต่เรามาเนกขัมมปฏิบัติหาความสงบให้กับตัวเอง ถ้าญาติโยมทั้งมีความสงบเสงี่ยมเจียมตน ตั้งสติไว้ให้ได้ มีสมาธิแล้วโยมจะเปลี่ยนแปลงภาวะ เปลี่ยนแปลงพฤติกรรมไปในทางที่ดีแน่นอน จะไม่เปลี่ยนแปลงพฤติกรรมไปในทางชั่วอีกต่อไปแล้ว จะสร้างตัวให้เจริญรุ่งเรืองวัฒนาสถาพร

อาตมาขออนุโมทนา ท่านทำถูกแล้ว มาชูปชีวิตให้เกิดมีอิทธิปาฏิหาริย์ในปีต่อไป ๒๕๕๐ ท่านจะได้เพิ่มพูนบริบูรณ์ด้วยเงินทองข้าวของและเงินตรา ทำอะไรเงินก็ไหลนองทองไหลมาในปีต่อไปนั่นแหละ ท่านมาสร้างบุญของท่าน ต้องการให้มีความสุข ความสะดวกสบายในชีวิตในโอกาสหน้า ถึงหากว่าท่านทั้งหลายอยู่ในเคหสถานบ้านเรือนของท่าน ท่านก็เจริญกุศลภาวนาหรือวันคล้ายวันเกิดของท่านคนใดคนหนึ่ง ไม่ต้องไปกินเหล้าเลี้ยงอาหารกันให้อิ่มหน้าสำราญกันจนเกินไป เราก็สร้างความสุขด้วยการเจริญกุศลภาวนา

สวตมนต์ให้ว่าพระในวันเกิดของท่าน ท่านจะเจริญรุ่งเรืองทำความดีในวันคล้ายวันเกิดด้วยการเจริญกุศล สวตมนต์เป็นยาทา วิปัสสนาเป็นยากิน แล้วก็เจริญกุศลภาวนาเดินจงกรมในวันคล้ายวันเกิดท่านจะประเสริฐที่สุด ท่านที่เคยขายของไม่ดีกลับจะขายของดี จะรุ่งเรืองวัฒนาสถาพรต่อไปด้วย

วันเกิดนี้สำคัญเป็นการกตัญญูกตเวทิตะธรรมอย่างยิ่ง วันขึ้นปีใหม่นี้ก็เป็นการกตัญญูกตเวทิต่อตัวเอง ที่เรารำลึกคุณงามความดีถึงบิดามารดาผู้ให้กำเนิดเกิดมาเป็นตัวตน

การบำเพ็ญกุศลสังฆทานกตติ ทอดผ้าป่ากตติ ทานศีลและภาวนาแสดงความกตัญญูกตเวทิตะธรรมต่อบรรพบุรุษของท่าน อุทิศส่วนกุศลในวันนี้ไปให้เจ้ากรรมนายเวร ให้หมดกรรมให้หมดสูญลงไปถึงปี ๔๐ ก็ขอให้ความชั่วสูญไป ขอให้เพิ่มพูนความดีกุศลบุญราศีกี่แจ่มใสขึ้นมาในอนาคต ชีวิตของท่านก็จะรุ่งโรจน์โชติช่วงต่อไปแน่นอน

ญาติโยมหญิงกตติ ชายก็ตามที่ท่านมาตั้งแต่วันก่อน มาบำเพ็ญกุศลเจริญพระกรรมฐาน นับว่าเป็นการสร้างผลงานให้ดียิ่งทั้งบุตรธิดาของท่านก็จะเจริญรุ่งเรือง ถ้าท่านไม่มีบุตรก็จะมีบุตรมีธิดา เจริญรุ่งเรืองวัฒนาสถาพรถึงบิดามารดาปู่ย่าตายายในตระกูลวงศ์ของเราที่มาสร้างความเป็นต้น บริษัทที่กล่าวแล้วข้างต้นที่โยมพันโทวิง ประกาศ คือ โยมชาตรี โยมอัญชลี วงศ์สิน ก็เอาผ่านวมา ท่านทั้งหลายวันแรกก็เข้าใจว่าบริษัทนี้จะเอาผ่านวมาขาย ขายของในวัดนี้คงจะได้กำไรงาม แต่เปล่า เอาผ่านวมาถวายเป็นทาน ใครเอาไปห่มรวมมหาศาล และผ้าผืนนี้เป็นผ้าพิเศษเสกด้วยบุญกุศลแล้วต้องเกิดความอบอุ่น อบอุ่นอก และอบอุ่นใจ จิตใจก็สบาย กำลังมีทุกข์ไม่อบอุ่นใจ เอาผ่านวนี้มาห่มก็อบอุ่นใจทั้งเป็นร่มโพธิ์ร่มไทรตลอดรายการ

ขอเจริญพรญาติพี่น้องทั้งหลาย ชีวิตไม่แน่นอน สุขทุกข์ความเจริญรุ่งเรืองหรือวัฒนาสถาพร มันก็มีใช้ว่าอยู่ที่เรามาสวัสดิ์ปีใหม่ สุขทุกข์ของเราเกิดจากบุญกุศล บุญคือความสุขความเจริญในชีวิตนี้และการที่เราจะมีความสุขความเจริญนี้ มีแต่ยิ้มนั่นแหละเป็นความสุขในชีวิต ในครอบครัว ยิ้มแย้มหันหน้าเข้าหากัน ปรีक्षाปรองดองเหมือนญาติพี่น้องร่วมกัน นั่นแหละเป็นความสุขในชีวิตในครอบครัว จะเป็นพี่หรือเป็นน้องก็ตามหันหน้าเข้าหากัน ช่วยเหลือกิจการงานซึ่งกันและกัน นี่เป็นจุดมุ่งหมายของวันขึ้นปีใหม่ พี่รักน้องเถอะน้องจะช่วยพี่สร้างให้ดีให้แม่เรา ทำอะไรทำจริง งานเสร็จด้วยสัจจะ

๑. ทำด้วยศรัทธา ขอให้ทำด้วยความตั้งใจศรัทธาด้วยความชอบ เหมือนเราเรียนหนังสือวิชาเอกที่เราชอบมีศรัทธา
๒. ทำด้วยความตั้งใจ
๓. ทำด้วยความเคารพ

๔. ทำด้วยจิตสงบ

๕. ทำด้วยความถูกต้อง

แต่มีคนสงสัยอยู่ข้อเดียวคือ ทำความเคารพตัวเอง พุคตั้งใจแล้วต้องทำ ว่าพรุ่งนี้เช้าจะต้องทำอะไรบ้าง อย่าเสียสัจจะ ต้องทำให้เสร็จ ทำด้วยความตั้งใจแล้วเสร็จหมด ขอฝากญาติโยมไว้ทุกคน อย่าทำแบบซังกะตายไปวัน ๆ หนึ่ง จะขายของก็ไม่ได้ ต้องเคารพตัวเอง พรุ่งนี้จะต้องขายของให้ได้เท่านั้น ต้องให้ได้ ตรงนี้ขายไม่ได้ต้องหาไปที่อื่น ก็ไปขายคนที่เขาซื้อ

การขายที่ดินเหมือนกัน มาถามอาตมาว่า ที่ดินจะขายได้ไหม ทำไม่โง่จั่ง ก็ไปขายตอนที่มีคนเขาซื้อสิ ไม่มีคนซื้อจะขายได้หรือ ทำอะไรทำด้วยความเคารพ เคารพตัวเอง พุคแล้วต้องทำ เอาไปใช้วันขึ้นปีใหม่ ต่อไปพุคแล้วไม่ทำใช้ได้หรือ ถ้างานไม่เสร็จอย่านอน งานไม่เสร็จอย่ากินข้าว เคยตัว เหนื่อย ๆ ง่วงนอน นอนเลยเคยตัว นี่นิสัยไม่ดี

นี่แหละขึ้นปีใหม่ทำไว้ให้ได้

การเคารพ ๔ ประการ

๑. เคารพตัวเอง พุคแล้วต้องทำ

๒. เคารพสถานที่ ไปบ้านใครนี่เคารพเจ้าของบ้านเขาบ้างสิ บางบ้านนี้ทั้ง ๆ ที่เป็นแขกมาเป็นอาคันตุกะมา อวดรู้อวดดีกับเจ้าของบ้าน ต้องเคารพเจ้าของบ้านเขาเราไม่ได้เป็นเจ้าของบ้าน เราไปสถานที่แห่งนี้ก็ต้องเคารพสถานที่

๓. ต้องเคารพกฎหมายบ้านเมืองเขา เช่น เราไปกรุงปารีสฝรั่งเศส จะไปเคารพกฎหมายประเทศไทยได้หรือ แล้วก็หลักกติกาของกรุงปารีสฝรั่งเศส เขาเขียนว่าห้ามถ่ายรูปแต่ปรากฏว่าถ่ายใหญ่เลย แล้วก็โดนด่าอย่างน่าใจหาย ไม่เคารพสถานที่ ไม่เคารพในหลักกติกา เราทำงานบริษัทต้องเคารพหลักกติกา เราทำงานบริษัทต้องเคารพหลักกติกาของบริษัทเขาด้วยถึงจะอยู่กันรอด

๔. เคารพผู้อื่น เริ่มต้นทำจิตใจให้สงบ

ท่านทั้งหลาย เกิดมาในสากลโลกมีแต่ความทุกข์ ไม่มีความสุขที่แน่นอน มีแต่ความสุขที่เจือปนกับความทุกข์นานาประการ อาตมาจะให้เหตุผลโยมในวันนี้ หากความสุขให้กับตัวเองบ้างเถิด อย่าหาความทุกข์มาใส่ตัวเองเลย มีลูกมีหลานก็ตั้งใจให้ดี สอนให้เขาเรียนหนังสือ หาวิชาใส่ตัวให้มากที่สุด อย่าไปว่าอย่าไปด่าลูก จู้จู้จุกจิกให้มากมายเกินไป คุณแม่โปรดกรุณาพูดกับลูกให้เพราะ คุณพ่อก็อย่าพูดมาก คุณแม่ก็อย่าจุกจิกกับลูกเลย พุคกับลูกดี ๆ ได้ไหม ลูกจะเชื่อฟัง อาตมาไปเห็นบางบ้านให้โอบาทลูกด้วย แล้วก็ด่าลูกด้วย

สอนด้วย ตำด้วย ลูกมันไม่เชื่อฟังหรือ มันไม่เคารพ ต้องสอนด้วยน้ำใจเมตตากับลูกหน่อย
ได้ไหม จะพูดจาพาทีกี่เพราะพริ้ง อ้อยตาลหวานลิ้นแล้วสิ้นซาก ลมปากหวานหูไม่รู้หาย

พูดกับสามีเพราะ ๆ สามีจะกลับตอนดึกตีหนึ่งตีสองก็อย่าไปว่า ต้องพูดแบบนัก
กรรมฐานว่า “คุณพี่ขา ดิฉันเตรียมสำหรับข้าวปลาอาหารไว้ให้คุณพี่แต่บ่ายสามโมง แต่คุณพี่
กลับมาห้าทุ่ม ดิฉันก็ยังรอทานข้าวพร้อมคุณพี่” พูดอย่างนี้ไม่ได้หรือ ให้คติธรรม **พูดดี
เข้าใจง่ายพูดร้ายเข้าใจยาก** พูดร้ายต่อกันมันจึงเข้าใจกันยาก ไม่รู้เรื่องกันเลย ถ้าพูด
เพราะ ๆ ต่อกัน จะเข้าใจง่าย และไม่มีทะเลาะกัน อย่าเอาแต่เทคโนโลยีมาแก้ปัญหากัน
นัก เอาพุทธโฆโลยีมาแก้ปัญหากันในปีใหม่

เพราะปีใหม่ต่อไปนี้จะเกิดกลียุค จะเกิดรบราฆ่าฟัน จะเกิดสงครามประสาทแล้วก็
เด็กจะติดยาเสพติดเพิ่มขึ้นอีก ๘๐% และจะเกิดสงครามชีวิตอาจจะฆ่ากันตายในระหว่าง
กลุ่มต่าง ๆ จะเกิดไฟเกิดไฟ จะเกิดวางเพลิงไหม้มากขึ้น ขอฝากไว้ก็ขอให้แผ่เมตตาซึ่งกัน
และกัน อย่าได้แก้ปัญหาโดยวิธีที่ร้ายกาจต่อกันเลย ลูกก็จะฆ่าพ่อและพ่อก็จะฆ่าลูก สามีก็จะ
ฆ่าภรรยาและภรรยาที่จะต้องฆ่าสามีอย่างเลือดเย็น คอยดูต่อไปนะ ปี ๒๕๕๐ นี้

เพราะฉะนั้น ท่านทั้งหลายโปรดใจเย็นเข้าใจ ทำอะไรก็ให้มีเหตุผล ทำอะไรยับยั้งชั่ง
คิดเหมือนคนโบราณว่า สิบปากว่าไม่เท่าตาเห็น สิบตาเห็นยังไม่เท่ามือคลำ สิบมือคลำ
ยังไม่เท่าจิตยับยั้ง **มือยับยั้งไว้ก่อน** จะเสียท่าเสียกลศึกในวิธีสงครามยุทธนา จงให้ร้องขึ้น
สามรา กีกก้องไปยังสุวรรณพลับพลาให้พระลักษมณ์พระรามได้มารบกับยักษ์ในสนามยุทธนา
แต่ปี ๕๐ อย่าไปรบกับใครนะ ตั้งให้ร้องกันสามราอยู่ในสุวรรณพลับพลา อย่าออกไปข้าง
นอก ให้นั่งสมาธิภาวนา ไม่งั้นมีเรื่อง

ปี ๕๐ ถ้าออกไปมีอันตรายแล้วก็ระวังให้ดีกว่าเพื่อนจะหักหลังปี ๕๐ นี้มันจะสูญลงไป
ไม่ได้สูญด้วยความชั่วเลย มันจะสูญด้วยความดีนะเราจะไปผสมผสานกับคนกสิบ้านกสิเมือง
คนกสิยุค จะหาความสุขไม่ได้ **คบพาลหรือก็ได้ผิด คบบัณฑิตได้ผล เมฆาเพศหรือก็
หมดท่า เมฆาสุราหมดความสำคัญ เมฆารพนั้นหมดตัว เมฆาเพื่อนชั่วหมดดี** ท่านหญิง
ท่านชายที่รักทั้งหลาย โปรดพิจารณาตัวรักนวลสงวนตัวไว้ อย่าวางตัวอย่าปล่อยตัวให้มัน
มากเกินไป รักษาที่การงานและรักศักดิ์ศรีของหญิง ศักยภาพของหญิงมีศักดิ์ศรี ศักยภาพ
ชายก็ต้องมีศักดิ์ศรีของตัวเอง อย่าทำให้มันเสีย อย่าเป็นชายกระเบน อย่าให้เป็นผู้หญิง
กระซังกันรั้ว มันจะเสียศักดิ์ศรีของกุลสตรีในอนาคต มีลูกสอนลูกมีหลานสอนหลานต่อไป
อย่าประมาทนะปี ๕๐ ท่านจะเสียกลศึกในยุทธวิธีแห่งสงคราม จะโดนโกง

วันนี้มีคนมาถามอาตมาหลายราย ขึ้นปีใหม่จะได้คืนใหม่ที่เขาโง่งไปนะ บอก
อนุโมทนาไปเถอะไม่ได้คืนหรอก ให้ท่านไปเถอะให้ท่านวันนี้เลย อโหสิกรรมหาใหม่สิไอ้ที่
แล้วก็แล้วกันไปอย่าเอามาปรารภนะ ไปไหนปากอย่าไวใจอย่าเบา เรื่องเก่าอย่ารื้อฟื้น
มันจะเสียค่าเล่าของโบราณ ท่านทั้งหลาย อย่างนี้ถึงเรื่องเก่าเอามาแล้วกันใหม่ มันเสียเวลา
จงทำปัจจุบันให้มันเสร็จ อดีตหรือก็เป็นความฝัน ปัจจุบันคือความจริง ทุกสิ่งไม่
แน่นอน อนาคตอย่าจับมันคั่นให้ตาย จะผิดหวังจะเสียใจตลอดชีวิต อย่าประมาทอา
จองต่อสงครามชีวิต ชีวิตจะเอาเฉา ชีวิตจะอับจนจะชั้นแค่น จะไม่สามารถ
เปลี่ยนแปลงแผนชีวิตของตนต่อไปได้

มีลูกให้เรียนหนังสือ ถ้าลูกไม่อยากเรียนไม่ยอมเรียน มีวิธีการ พ่อแม่ให้แม่เมตตา
อย่าไปดุด่าไปตีลูกนะ ไอ้ที่ภาษาโบราณที่ว่า รักวัวให้ผูก รักลูกให้ตี รักมีให้คำ รักหน้าให้
คิด รักมิตรให้เตือนกัน ดีตัวนี้ไม่ใช่ดีด้วยไม้เรียว แต่ดีด้วยแบบอย่าง จะพูดกับลูกจะ
สอนลูกอย่าโมโหนะ ถ้าเมตตาเจ้าโทสะลูกจะเสียหาย

จะสอนลูกจะพูดอะไร เมตตา อย่าเจ้าด้วยโทสะ พูดให้เพราะ ๆ ลูกจะเชื่อถือ
จะเคารพบูชาพ่อแม่ ถ้าพูดด้วยโมโหด้วยด่าด้วยลูกจะไม่เชื่อฟัง พูดจนเคยชินด่าจนเคยชิน
พอด่าเข้าไปแล้วบึ้งลูกไม่เอาไหนก็ไปหาเพื่อน พูดให้เพราะ ๆ พูดให้มีมนุษยสัมพันธ์ พูดให้
ดึงน้ำใจลูกได้ใหม่ ไม่มีเลย พูดให้ลูกออกจากบ้านไป

ระวังนะแม่สำคัญมากกว่าพ่อ พ่อเขาไม่ได้พูดอะไรมากเท่าแม่หรอก แม่จะจุกจิก แม่
นี่สำคัญ เป็นแผนสร้างความคิดให้กับลูกให้กับหลาน รักให้มันถูกวิธีทำความดีให้ลูกดู อึกอึก
โมโหโทโสหน้าเหมือนยักษ์มารแล้วไปว่าลูก ลูกจะเชื่อฟังไหม เพราะฉะนั้นจงเมตตาอย่าเจ้า
ด้วยโทสะ จะสอนลูกไม่ได้ดี

การสร้างความคิดให้กับลูกทำถูกให้กับหลานนั้นไม่ใช่เป็นของยาก แต่ก็ไม่ใช่ของง่าย
การที่เลี้ยงลูกให้เป็นคนดีได้ก็ไม่ใช่ของง่ายแต่ก็ไม่ใช่ของยาก ถ้าท่านทั้งหลายสร้างความคิด
ไว้ ลูกเขาก็จะตามท่าน ถ้าท่านสร้างความคิดไม่ดีไว้เขาก็จะไปทางไม่ดี จะไปโทษลูกไม่ดีเกาะ
กะกินเหล่าเมายาติดยาเสพติดและเล่นการพนันก็ไม่ได้ พ่อเขาเล่นและในบ้านนั้นก็เล่นกัน
กินเหล่าเมายาทะเลาะวิวาทกัน ลูกเสียหายหมด มันย่อมจะติดเป็นกฎแห่งกรรมที่สร้างกรรมไว้
ให้ลูก

ปีใหม่ต่อไปอย่าทำเลย ท่านทั้งหลาย ท่านต้องการมีความสุขในชีวิตและวันขึ้นปีใหม่
ที่เราจะมาฟังพระสงฆ์เจริญพระธรรมจักรเป็นบทแรกที่พระพุทธเจ้าทรงสอนมา คือ มรรคมี
องค์ ๘ อริยสัจ ๔ ศีล สมาธิ ปัญญา คือ กรรมฐานนี้เอง อีกสักครู่ใหญ่ก็จงตั้งใจฟังสวดให้จบ
และครบครันตั้งสติปัญญาไปด้วย โยมจะได้ดิบได้ดี

ที่อาตมากล่าวว่ามี ฝึลึง ฝึลึงนื้อออกยาก ไม่ใช่ฝึลึงที่เข้าหมอกก็ไล่ออก แต่ฝึลึงที่มันอยู่ในจิตใจอันลึกซึ้ง ฝึลึงมานะของตน คนที่มันมีฝึลึงนี้ฝึลึงมันไล่ออกยาก ถ้าไปว่าหนอยก็โกรธเลยนะเอาหมอกมาไล่ออกไม่ได้ พระไล่ออกไม่ได้ เขาต้องทำงานของเขาเอง ถ้าเขามาตั้งเจริญกรรมฐานมาสวดมนต์ไหว้พระ เขาจะรู้ว่าเขามีฝึลึงอยู่ในจิตใจของเขา เอาดีไม่ได้ ถ้าเขาสวดมนต์ภาวนามีปัญญาขึ้นในตัวถึงจะไล่ออกฝึลึงนื้อออกไปได้ ยกตัวอย่างให้เห็นขอประทานโทษ โยมไปได้ฟังพระสวดภาณยักษ์เขามีสายสิญจน์ล้อมรอบเลย แล้วพระก็สวดยักษ์ เตียวตื่นแล้ว พระก็พรมน้ำมนต์ตีใหญ่เลยไล่ออกไป ไล่ออกไป หว่าฝึลึง ไม่ใช่ คนปัญญาอ่อน ขาดสติ ส่วนมากเป็นโยมผู้หญิงใจอ่อน ขาดสติสัมปชัญญะ

ถ้าเรามีสติดี มีกรรมฐาน ฝึลึงไม่เข้า เจ้าก็ไม่ทรง ไปไหนก็ไม่ต้องกลัวคุณไสยที่ว่าเขาทำปล่อยมาตามลม จะไม่ถูกเลยนะ คนมีสติดีจะไม่เข้า คนที่ไร้สติฝึลึงมันจะสิงกลายเป็นบ้าไป วิปริตผิดมนุษย์ไป จะไม่มีความสุข มันมีฝึลึงอยู่ในจิตใจร้ายกาจ ฝึลึงในตัวคนไล่ออกยาก เรียกว่านิสสัยสันดาน สันดานมีประจำตัวคนนั้นคือฝึลึงทุกสิ่งอยู่ในตัวคนนั้นแน่นอน

ถ้าหากว่าคนนั้นเจริญกรรมฐานได้ เขาก็จะไล่ออกไปเอง ที่เคยมีฝึลึงมานะต่อกันสามภรรยาทะเลาะกันมันก็ใจเย็นลง ฝึลึงก็หนีไปหมด กิเลสหนาประการก็ออกไป ชีวิตก็ยั่งยืนด้วยปัญญา ปัญญาที่เกิดขึ้นในขณะนั้น ใจก็เย็นลงไม่มีการทะเลาะกันต่อไป คือฝึลึงออกไปแล้ว ฝึลึงออกไปแล้ว ไม่ต้องไปหาหมอกมาไล่ออก คนมีฝึลึงมานะนี้เปลี่ยนนิสัยยาก คนที่จะเปลี่ยนนิสัยให้ดีได้ต้องเจริญกรรมฐานอย่างเดี๋ยวจึงจะรู้ว่าตัวเองผิด ถ้าใครไปบอกว่าเราผิด เราจะโกรธ แม้ที่จริงเราผิดแต่เราไม่รู้ตัวเองว่าเราผิด เพราะเราเข้าข้างตัวเอง ถ้าเรามาเจริญวิปัสสนากรรมฐานจะรู้ได้เลยว่า จะอ่านตัวออก จะบอกตัวได้ จะใช้ตัวเป็น จะเห็นตัวตาย จะคลายทิฐิ จะดำริชอบ จะประกอบกุศลได้ผลอันดีเป็นหลักฐานสำคัญ คนเรามีแต่ฝึลึงมานะ ใครหนอยจะยอมรับ แต่คนอื่นเขามองเห็น เช่น เล่นลิเกละครมาเล่นโยน มันก็ไม่ว่ามันเล่นดีหรือเปล่า คนดูเขาจะรู้ได้ว่าเล่นดีหรือไม่ดี เราดีไม่ดีเรารู้เช่นกัน คนเขารู้ว่าเราเป็นคนดีหรือเปล่า อาตมาก็ยังไม่รู้ตัวเลยว่า เราเป็นพระดีหรือเปล่า

ฉะนั้นชีวิตใหม่มีความสุขก็ขอให้ท่านทั้งหลายเจริญสุข คือสร้างบุญกุศลไว้ให้มาก บุญนั้นไม่ต้องใช้สตางค์ ก็ขอฝากไว้ คือความเจริญก้าวหน้าของชีวิต คิดสิ่งใด ทำสิ่งใด ก็อยากให้อายุตามปรารถนาด้วยกันทุกคน เป็นปีแห่งความสดชื่นเบิกบานใจกับดอกไม้แย้มผลิมีสีสน์สดสวยตระการตาแก่ผู้พบเห็นทั่วไป ความสดสวยของชีวิตจะต้องเกิดขึ้นตามระบบและครรลองที่ถูกต้อง ซึ่งจะต้องมีแผนการในการสร้างชีวิต แผนการในการสร้างอนาคต

ดำเนินให้ต่อเนื่องด้วยความตั้งใจที่แน่วแน่และมั่นคง เพื่อจะนำนาวาของชีวิตให้บรรลุเป้าหมายให้จงได้ดังที่ตั้งปณิธานไว้

การที่เราจะมีชื่อเสียงและเกียรติยศ มีทรัพย์สินเงินทอง มีสุขภาพพลานามัยที่สมบูรณ์ หรือทำให้เกิดความสุขนั้นอยู่ที่ตัวเราทั้งสิ้น เราเป็นผู้สร้างสรรค์และเป็นผู้ที่จะกระทำให้เกิดขึ้น ถ้าทำให้เกิดความสุขมาก หรือทำให้เกิดน้อยก็เป็นของเรา หรือถ้าไม่ทำก็ไม่มีความสุข นั่นจะทำให้เกิดขึ้นจึงจะเป็นสุขได้ ฉันทใดก็ดี หากต้องการมีความสุขในปีต่อไปหรือในอนาคต ก็ต้องทำดังต่อไปนี้

องค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้า ตรัสว่า **ความสุขของคฤหัสถ์ จะเกิดขึ้นได้ ๔ ประการ**

๑. ความสุขเกิดจากการมีทรัพย์ เมื่อคนเรามีความขยันหมั่นเพียร มีความตั้งใจที่จะทำงานให้เกิดความเจริญก้าวหน้า และมีผลงานในการปฏิบัติหน้าที่ของตน ก็จะทำให้มีหน้าที่การงานและรายได้สูงขึ้น มีทรัพย์สินเงินทองสะสมไว้เป็นประโยชน์ต่อชีวิตเพื่อวันข้างหน้าต่อไปเกิดท่านจะประเสริฐที่สุด
๒. ความสุขจากการใช้ทรัพย์ เงินทองนั้น ไม่ได้หามาได้ง่ายเลย หามาด้วยความเหน้อยยากด้วยกันทุกคน จะเกิดความภูมิใจอึมแอบว่าตนได้ใช้ทรัพย์ที่ได้มาด้วยความชอบธรรมนั้น นำไปใช้ทำประโยชน์ ทำกุศลผลบุญต่าง ๆ และนำไปซื้อของใช้ที่จำเป็นต่อชีวิต หรือสร้างบ้านเรือนที่อยู่อาศัยให้เป็นหลักฐานที่มั่นคงแก่ชีวิตยิ่งขึ้นต่อไปเกิด
๓. ความสุขจากการไม่เป็นหนี้ การที่เราหาทรัพย์สิน หามาด้วยความเหน้อยยากลำบาก จะต้องระมัดระวังรักษาทรัพย์มิให้สูญหายไป จะกระทำสิ่งใดก็ต้องรู้จักแบ่งทรัพย์ให้ถูกต้องเป็น ๔ ประการคือ **เพื่อตนเองและครอบครัว ทำบุญทำกุศลและส่วนรวมหนึ่ง เพื่อธุรกิจ การงาน สองส่วน เพื่อสะสมไว้เป็นทุนสำหรับชีวิตในอนาคตอีก หนึ่งส่วน** ฉะนั้นเมื่อนำเงินนั้นมาลงทุนหรือดำเนินกิจการใด ๆ ก็ต้องคำนึงถึงหลัก ๔ ประการนี้ ถึงแม้ว่าจะเพียงพอก็ไม่เกิดเป็นทุกข์ การที่ทำธุรกิจเกินตัวหรือการใช้จ่ายเกินตัวจะทำให้เกิดเป็นหนี้ขึ้น การเป็นหนี้ นั้นนอกจากจะทำให้ชีวิตตัวเองไม่มีความสุขแล้ว ยังทำให้ครอบครัวไม่มีความสุขด้วย

๔. ความสุขเกิดจากความประพฤติไม่มีโทษ ถ้าเรามีความประพฤติสุจริตไม่บกพร่องเสียหาย ทำมาหากินในทางสุจริต ใคร ๆ ตีเตือนไม่ได้ ทั้งทางกาย วาจา และทางใจ เราก็เกิดความสุขความภาคภูมิใจ

ผู้ที่มีความประสงค์จะมีความสุขยิ่ง ๆ ขึ้น พระพุทธองค์ตรัสว่า ความสงบเป็นเป็นสุขอย่างยิ่ง คนที่มี

จิตใจสงบ ไม่วุ่นวายกับสิ่งใด ๆ มีความตั้งใจและสมาธิแน่วแน่ดีในพระกรรมฐาน จะทำแต่สิ่งที่ดี ๆ ทั้งนั้น และมีความตั้งใจที่จะทำงานของตนให้ดียิ่งขึ้นไม่ทำความชั่ว ไม่เบียดเบียนผู้อื่น ไม่ทำร้ายผู้อื่น และไม่อยากได้ของผู้อื่น เลี้ยงชีวิตโดยชอบ ก็จะทำให้ชีวิตนั้นมีความสุขและความสงบเกิดขึ้น ส่วนผู้ที่ปฏิบัติธรรมกรรมฐาน สติปัญญา ก็เกิดขึ้นจากความสงบนั้น และบรรลุถึงการปฏิบัติธรรมในที่สุด อย่างที่มาเจริญกรรมฐานด้วยความถูกต้อง ความสุขใดเสมอด้วยความสงบไม่มีแล้ว

ท่านทั้งหลาย สิ่งใด ๆ ก็ตามที่เกิดขึ้นตามธรรมชาตินั้นเป็นสิ่งที่เกิดขึ้นตามปกติ บุคคลที่มีจิตใจเป็นปกติย่อมมีความสุขและความสงบ มีความเจริญก้าวหน้าของชีวิต ส่วนผู้ที่มีจิตใจที่ผิดปกติ ก็จะเกิดโทษทุกข์ทรมานและเกิดความเดือดร้อนต่อตัวเองและผู้อื่น นานัปการ ความปกติจึงทำให้คนพบกับความสันติสุขและไม่มีโทษ

ความเป็นปกตินี้ พระพุทธศาสนาบัญญัติว่า เป็นศีลที่โยมนั่งกรรมฐาน ถือศีลก็คือ ความเป็นปกตินั่นเอง บางท่านที่ไม่รู้จักคำว่า ศีล อีกนัยหนึ่งไม่รู้จักคำว่า ศีลคืออะไร เลยสิ้นกำลังใจที่จะรักษาศีล แต่ความจริงแล้ว ศีล แปลว่า ปกติ

ก็มีเรื่องอยู่ว่าก่อนพุทธกาลสมัยนั้น ศาสนามีมาก เขามีอยู่ก่อน สมเด็จพระชินวรบรมศาสดาทรงอุบัติขึ้นมาที่หลัง จะไปที่ไหนก็ดีเวลานั้นในเขตประเทศอินเดีย ต้องพูดกันถึงศาสนา ถือว่าเป็นสมัยที่คลั่งศาสนาและเวลานี้ก็ยังคลั่งอยู่ คนที่นับถือศาสนาต่างศาสนากันก็เป็นชาวอินเดียเหมือนกัน รบกันในเรื่องศาสนานี้เป็นปีที่แล้วในสมัยก่อนก็ยังมียกทัพมารบกันก็เรื่องการนับถือศาสนา เป็นอันว่าคนสมัยนั้นเป็นคนคลั่งศาสนามาก ถ้าใครถือศาสนาของศาสดาใดก็นับถือศาสดานั้นเป็นสรณะที่พึ่ง ถือว่าของตนดีกว่า

ในสมัยต่อมาสมเด็จพระบรมศาสดาสัมมาสัมพุทธเจ้า ทรงบรรลุสัมมาสัมโพธิญาณแล้ว องค์สมเด็จพระประทีปแก้วเสด็จไปที่ใด ทรงสอนบรรดาพุทธบริษัทใหม่ ๆ แล้ว เขาจะถามกันว่า ทำอย่างไรจึงจะมีความสุข ทำอย่างไรคนเราจะมีทรัพย์สมบัติใช้ได้ไม่ขาด ทำอย่างไรจิตใจของคนจึงจะสบาย จิตใจจะสงบ

องค์สมเด็จพระบรมศาสดาก็ทรงแสดงเรื่องศีลว่า ตามธรรมดาของคนนั้นต้องการอยู่เป็นสุข คือไม่ต้องการให้ใครมาทำร้ายร่างกายเรา ไม่มีใครต้องการให้ใครมาเช่นฆ่าเรา

ทรัพย์ของเราไม่ได้อยู่ก็ไม่ต้องการให้ใครมายึดแย่ง มาลักขโมยบังคับขู่เข็ญเอาทรัพย์สินไป คนที่มีคนรักมีสามีภรรยาและคนที่รักบุตรธิดาลูกหลานเหลนก็ตาม ก็ไม่ต้องการให้ใครมาข่มเหง น้ำใจ วาจาทุกอย่างที่เราได้ฟังต้องการให้คนที่มาพูดกับเราพูดแต่ความเป็นจริง เพราะเราต้องการอย่างนั้น ทรงกล่าวว่าทั้งชายและหญิงเหมือนกันหมด คือไม่มีใครต้องการเป็นคนชั่ว

องค์สมเด็จพระบรมศาสดาจึงทรงกล่าวว่า ดูกรท่านผู้เจริญ ถ้าทุกคนต้องการมีความสุข ให้ปฏิบัติตามดังนี้

๑. **ปาณาติปาตา เวรมณี** ขอให้ทุกคนงดเว้นเบียดเบียนทางร่างกายซึ่งกันและกัน อย่าประหารประหาร อย่าเช่นฆ่าซึ่งกันและกัน นอกจากนั้นให้เอาจิตตั้งอยู่ในความเมตตากรุณาทั้งสองประการนั้นจึงจะส่งผล องค์สมเด็จพระศพลทรงกล่าวว่า จงอย่าฆ่ากัน จงอย่าทำร้ายร่างกายซึ่งกันและกัน แต่ว่าการที่จะไม่ทำอย่างนั้นต้องเอาจิตใจประกอบไปด้วยเมตตา คือความรัก คิดเสียว่าเราเกิดมาเรารักตัวเราเพียงใด คนทั้งหลายก็มีความรักตัวของเขาเพียงนั้น เราไม่ต้องการให้ใครมาทำร้ายร่างกายของเรา เขาก็ไม่ต้องการให้เช่นฆ่าเขา ทั้งนี้องค์สมเด็จพระศาสดาจึงกล่าวว่า ทั้งคนและสัตว์ต่างเว้นการทำร้ายร่างกายซึ่งกันและกัน เว้นการเช่นฆ่าซึ่งกันและกัน ต่างรักกัน ต่างสงสารกัน ทุกคนก็จะมีความสุขทั่วหน้า

๒. **อทินนาทานา เวรมณี** องค์สมเด็จพระชินสีห์ตรัสว่า ทรัพย์ของเรา เราไม่ต้องการให้ใครมายึดแย่ง มาลักขโมยทรัพย์สินของคนอื่นเขาก็เช่นเดียวกัน เขาหามาได้เขาก็ต้องการกินต้องการใช้ของเขาเอง ถ้าเราไปยึดแย่งเขา เขาก็โกรธเขาก็ไม่พอใจ ฉะนั้นสมเด็จพระบรมไตรโลกนาถศาสดาจึงกล่าวว่า เราควรจะมีดวงเรื่องการที่ไม่ยึดแย่งอยากได้ทรัพย์สินของบุคคลอื่นมาเป็นทรัพย์สมบัติของตนเอง คือมีความยินดีเฉพาะทรัพย์สินที่เราหามาได้โดยชอบธรรมเรียกว่าสันโดษ ไม่ใช่ยินดีเฉพาะทรัพย์สินที่มีอยู่แล้ว ให้ยินดีในทรัพย์สินที่เราหามาได้โดยชอบธรรมด้วยไม่ไปคิดโกง ไปลักขโมยใคร และไม่เบียดเบียนทรัพย์ของคนอื่น ทรัพย์ส่วนนั้นเราพอใจ แต่ทว่าเรามีสันโดษโดยอยู่เฉย ๆ ในข้อนี้ก็ไม่ใช่

องค์สมเด็จพระจอมไตรตรัสว่า ต้องแก้การอยากได้ทรัพย์ของคนอื่นด้วยการให้กัน การอยากได้ทรัพย์สมบัติ

ของบุคคลอื่นเป็นการอยากดึงเข้ามา การให้เป็นการผลัดดันออก การให้ทานนั้น ประกอบด้วยเมตตา ความรักกรุณาความสงสารเหมือนกัน แต่ทว่ามาถึงข้อนี้เราก็เพิ่ม สันโดษ เข้ามาด้วย เพิ่มทานบารมีเข้ามาด้วย

รวมความว่าถ้ารักษาศีลข้อนี้เป็นปกติทุกวัน ตื่นขึ้นมาในตอนเช้าก็ต้องคิดไว้เสมอว่า ถ้าไม่เกินวิสัยที่จะให้ได้

เราจะช่วยได้ ไม่ว่าใครทั้งหมด คนก็ดี สัตว์ก็ดี ถ้าหันหน้าเข้ามาหาเราและมีความทุกข์ยาก เราจะสละทรัพย์ที่มีอยู่ตามสมควรให้ทันที จะคิดไว้อย่างนี้ ถ้าไม่มีก็ไม่ต้องให้ ถ้ามีก็ให้ไป เราก็ไม่มีเหลือกินเราก็ไม่ต้องให้ หากใจมันเกิดอยากจะให้จะต้องไม่เกินวิสัยที่เราจะให้ได้ ถ้ากำลังใจของพุทธบริษัททรงอยู่อย่างนี้ได้ชื่อว่าเป็นผู้เจริญ จากานุสติกรรมฐาน ประจำใจศีล ข้อนี้ก็บริสุทธิ์

ถ้าเราไม่ลักขโมยใคร ไม่ทำร้ายร่างกายใครไปไหนก็มีแต่คนรักเรา เขาไว้วางใจเรา ของที่เขาฝากไว้ เราก็ไม่โกงของเขา เผลาเราก็ไม่ลัก เป็นอันว่าไปที่ไหนก็ตามก็ไม่มีใครสะดุ้งหวาดหวั่นว่าเราจะต้องทำร้ายเขา เราจะลักขโมยเขา ไปที่ไหน มีแต่ความสุขความเจริญ

๓. **กาเมสุมิจฉาจารา เวมณิ** องค์สมเด็จพระรามาชิปตีทรงกล่าวว่า คนที่รักไม่ใช่เฉพาะสามีภรรยา หรือบุตรก็ดี ธิดาก็ดี คนในปกครองก็ดี ทุกคน เขาก็ห่วงแหนทุกคนเขาก็มีความพอใจอย่าไปละเมิดสิทธิ ให้สู้ขอกันตามประเพณี ถ้าผู้ปกครองอนุญาตก็ใช้ได้เป็นที่ถูกใจสร้างความรักซึ่งกันและกัน อย่างนี้องค์สมเด็จพระชินสีห์ตรัสว่า เป็นปัจจัยของการมีความสุข ถ้าในระหว่างสามีภรรยา บุคคลอื่นเราก็ต้องถือสันโดษอยู่ข้อหนึ่งว่า สามีของเขาก็ดี ภรรยาของเขาก็ดี เป็นที่พอใจของเขา เราจะไม่ละเมิดสิทธิของสามีภรรยาของบุคคลอื่น เพราะเป็นที่รักของเรา ถ้าทำได้อย่างนี้ก็มีความสุขในปัจจุบันเช่นเดียวกัน

๔. **มูสาวาทา เวมณิ** องค์สมเด็จพระชินสีห์ตรัสว่า วาจาที่รับฟังเรา ต้องการความจริง คนไหนพูดจริงกับเราเราก็รัก เราก็นับถือคนนั้น ถ้าเราไปพูดไม่จริงกับคนอื่นเขาก็เกลียด ถ้าเราพูดแต่ความจริงเขาก็ชอบ ฉะนั้นองค์สมเด็จพระบรมศาสดาจึงตรัสว่า ต้องมีสัจจะความจริงใจด้วยและต้องมีเมตตา คือความรัก มีความสงสารซึ่งกันและกันสองประการเข้ามาควบคุมจิต ตั้งใจว่าเราจะพูดแต่ความจริง ถ้าไปไหนเราพูดแต่ความจริง ทุกอย่างก็เป็นที่ยอมรับนับถือของคนทั่วไป การที่เรามีแต่ความสุขก็เป็นที่รักของบุคคลอื่นทั่วไป

๕. **สุราเมรัยมัชฌมาทักฎฐานา เวมณิ** พระชินสีห์บรมศาสดาตรัสสอนว่า คนที่ไม่ต้องการเป็นโรคประสาทไม่ต้องการมีเมาสติพันเพื่อน ถ้าไม่ต้องการอย่างนี้ละก็ ของจงพากันรักษาศีลเจริญกุศลภาวนาตั้งสติเอาลงคือ ตัวเราอย่าดื่มสุราเมรัย เพราะสุราเมรัยดื่มเมื่อไรก็ชั่วเมื่อนั้น ดื่มมากก็ชั่วมาก ดื่มน้อยก็ช้วน้อย ที่เขาบอกสุราแปลว่ากล้า คือทำทุกอย่างในด้าน ความชั่ว บางอย่างเราไม่เมาเราก็ไม่พูด ในบางกรณีเราไม่เมาเราก็ไม่ทำ เพราะทำแล้วมันอายชาวบ้านเขา ไม่น่าจะทำ ไม่น่าจะพูด แต่พอดื่มสุรา เข้าไปหน่อยมันก็พูดได้ทำได้ทุกอย่าง รวมความว่าสิ่งที่เรารังเกียจเมื่อเรา ไม่เมาเราก็ไม่ทำ เพราะมันเลว พอดื่มสุราเข้าไปแล้วเรากล้าทำกล้าเลว และความกล้านี้เป็นความกล้าชั้นต่ำ

ฉะนั้นองค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าทรงกล่าวว่า นี่เป็นเรื่องของศีลที่พระบรม ศาสดาตรัสว่า **สีเลนะ สุคะ**

ติงยันติ ถ้ามีศีลในใจก็มีความสุข ไม่มีความเดือดร้อน การทะเลาะวิวาทซึ่งกันและกันก็ไม่มี แต่ช่วยเหลือซึ่งกันและกันยิ้มแย้มแจ่มใสเข้าหากัน

อีกข้อหนึ่ง **สีเลนะ โภคะ สัมปะทา** ถ้าเราไม่รุกรานชาวบ้านเขา ไม่ไปลักขโมย ไม่ แหยงคนรักเขา ไม่โกหกมดเท็จเขา ไม่ดื่มสุรายาเมา เรื่องร้ายมันก็ไม่เกิด เพราะเรื่องร้ายมัน เกิดขึ้นมาเมื่อไหร่ มันก็ต้องจ่ายทรัพย์พิเศษเมื่อนั้น เมื่อเรื่องร้ายไม่เกิด ทรัพย์ก็ไม่ต้องจ่าย ไม่ต้องสิ้นเปลือง ทรัพย์มีอยู่เท่าใดก็พอ มันมีน้อยก็พอใช้ มีมากก็พอใช้ เพราะความ ทะเยอทะยานไม่มี

ก็ว่ามาถึงข้อที่สามอีกว่า **กาเมสุมิจจาจาร** การไปรุกรานความรักคนอื่นเขามีโทษ มาก เขาตามเขนฆ่า เขาเป็นศัตรู ถ้าเป็นอย่างนี้เราก็เดือดร้อนต้องหนีหัวซุกหัวซุน หรือ มิฉะนั้นก็ถูกจับลงโทษทัณฑ์ มันก็เสียสตางค์ ถ้าไม่ทำอย่างนี้เราก็ไม่ต้องหนีชาวบ้านเขา เราประกอบกรณงานปกติ ทรัพย์มันก็มีมาก หาได้ตามปกติ ถ้าต้องหลบต้องหนีเขา หาทรัพย์ ไม่ได้ก็ต้องกินของเก่าไป ถ้าไม่มีการถูกจับหรือพิพากษาลงโทษใด ๆ ทรัพย์สิ้นทั้งหลายมัน ก็ไม่เปลือง รวมความแค่นี้ทรัพย์มันก็สมบูรณ์ทุกประการ อยู่เย็นเป็นสุขตลอดกาลปาวสาน

ที่ท่านทั้งหลายได้มาบำเพ็ญกุศล บำเพ็ญทาน ศีล ภาวนา คล้ายวาระที่จะขึ้นปีใหม่ ต่อไปนั้น ท่านสาธุชนก็อุตสาหะตั้งใจบำเพ็ญทาน ศีล ภาวนา ในข้อที่เราพูดจริงทำจริงไม่ โกหกมดเท็จ ไปพบกับใครเขาก็เชื่อ ถ้าเป็นการบังเอิญอย่างหนึ่งทรัพย์ของเราไม่พอจะไป หยิบยืมใคร ใครเขาก็เชื่อใจเราอยู่แล้ว เชื่อความสามารถ เชื่อความมั่นคงของเรา เราก็ขอยืม เขาได้ไม่เดือดร้อนในการหาทรัพย์

สำหรับข้อห้า สุราเมรัย กัญชา ยาฝิ่น เฮโรอีน ถ้าเรายังกินไม่อึด ในเมื่อเรากินไม่อึดแล้ว เอาเงินที่หามาได้ไปใช้ในเรื่งนั้นมันก็ไม่เกิดประโยชน์ต่อร่างกาย ไม่ได้ทำให้ครอบครัวของเรา ร่ำรวยขึ้นมาเลย ถ้าเราจะงดกินเหล้าวันละสิบบาท ปีหนึ่งก็ ๓,๖๕๐ บาท เห็นง่าย ๆ เราจะได้เอาเงินจำนวนนี้มาใช้จ่ายภายในครอบครัว

พระบรมศาสดาตรัสย่อ ๆ ว่า **สีเลนะ โภคะ สัมปะทา** ก็เป็นอย่างนี้ถ้ามีศีล ทรัพย์ของเรา ก็ไม่เดือดร้อน ตัวเรา ร่างกายของเรา ก็ไม่เดือดร้อน พระบรมศาสดาตรัสว่า **สีเลนะ นิพพุติ ยินติ** แปลว่าสงบ มีอารมณ์สงบในเมื่อเรามีทรัพย์สิ้นใจสบายใจเราก็สงบ

กล่าวถึงอานิสงส์องค์ศีลในปัจจุบันชาตินี้ ชาติหน้าไม่ต้องพูดกัน ชาตินี้ดีชาติหน้ามันก็ต้องดี ชาตินี้เลวชาติหน้าก็ต้องเลว เราจะเลือกเอาทางไหน

วันนี้ ขออนุโมทนาสาธุการ เต็มใจก็เจริญกุศลภาวนาต่อไปเป็นการสวดธรรมจักร ก็ขออำนาจคุณพระศรีรัตนตรัย บุญกุศลโปรดประทานพรให้ท่านทั้งหลายอยู่เย็นเป็นสุขโดยทั่วหน้ากัน และจงเจริญไปด้วย อายุ วรรณะ สุขะ พละ ปฏิภาณ ธนสารสมบัติ นี้ก็คิดสิ่งใดก็ให้สมความมุ่งมาดปรารถนาด้วยกันทุกรูปทุกนาม ณ โอกาสบัดนี้เทอญ